

evz STIFTUNG
ERINNERUNG
VERANTWORTUNG
ZUKUNFT

MEET

Deutsch-Ukrainische
Jugendbegegnungen
Німецько-українські
зустрічі молоді

MEET

Deutsch-Ukrainische
Jugendbegegnungen
Німецько-українські
зустрічі молоді

Sich begegnen...
Зустрічатися...

7

Письменицька майстерня
Schreibwerkstatt

17

Молодь за мир
Jugend für den Frieden

9

Forest in exChange

19

Мовна майстерня а та і
Sprachwerkstatt а та і

27

WEcycln: WESTukraine

11

Пошуки слідів минулого
Spurensuche

21

Eine Brücke zwischen Spree
und Dnepr schlagen MEET UP! Event
Перекинемо міст між Шпрее
та Дніпром MEET UP! Івент

29

Spotting Agents of Change
for Good Governance
- Walking with Thinking

13

Change Plattform Art Depo

23

Німецько-український
пітчінг проектів
Deutsch-ukrainisches
Project Pitching

31

Your Rights, Our Fight:
German and Ukrainian Youth
Allying for Human Rights
and LGBTIQ Inclusion

15

Culture.World.WE

25

MEET UP! Reisetipendium
MEET UP! Стипендія для поїздок

33

Inhaltsverzeichnis Зміст

Sich begegnen... heißt, sich annähern, ohne sich aufzugeben. Aufeinander zugehen, und sich im Gegenüber erkennen. Staunen und in Staunen versetzen. Freude teilen, aber auch Sorgen. Lachen, feiern. Lernen, über den anderen und voneinander. Mehr über sich selbst erfahren, eigenes Handeln hinterfragen. Von vorn beginnen. Weitergehen: Wohin man sich allein nicht getraut hat.

MEET UP! bringt junge Menschen aus Deutschland und der Ukraine zusammen, Menschen, die offen für Herausforderungen sind, die sich für ein friedliches Miteinander engagieren und bereit sind, sich begeistern zu lassen.

Im Mittelpunkt der Begegnungen stehen gesellschaftspolitisch relevante Themen. Indem junge Menschen Initiative ergreifen, erfahren sie, dass Gesellschaft gestaltbar ist und sie selbst Teil der Veränderung werden können. Sie sind es, die die Begegnung zwischen der Ukraine und Deutschland gestalten.

Das Programm „**MEET UP!** Deutsch-ukrainische Jugendbegegnungen“ fördert das aktive Engagement junger Menschen für offene und plurale Gesellschaften in Europa. Es stärkt zivilgesellschaftliche Strukturen in den Partnerländern und lädt neue Akteure zum Mitmachen ein.

An dieser Stelle danken wir allen, die eine deutsch-ukrainische Begegnung auf die Beine gestellt oder durch ihre Teilnahme mit Leben gefüllt haben. Wir bedanken uns für die Offenheit und den toleranten Umgang miteinander. Denn nur so war und ist es möglich, auch junge Menschen aus Russland dazu zu holen. Statt auf einseitige Berichterstattung setzen wir im Bereich der deutsch-ukrainisch-russischen Beziehungen auf Begegnungen.

MEET UP! wurde 2014 mit großzügiger Unterstützung des Auswärtigen Amtes und der Robert Bosch Stiftung von der Stiftung „Erinnerung, Verantwortung und Zukunft“ ins Leben gerufen mit dem hohen Anspruch, die Beziehungen zur Ukraine zu intensivieren und das Engagement junger Menschen aus Deutschland, aus der Ukraine und Russland für demokratische Grundwerte und Völkerverständigung zu stärken. Obgleich auf diesem Gebiet noch viel zu erreichen ist, können wir doch mit Stolz behaupten, dass wir uns diesem Ziel einen großen Schritt genähert haben.

Wie mit kleinen Schritten große Erfolge erreicht werden können, dokumentiert die vorliegende Broschüre. Sie zeigt, wie abwechslungsreich internationale Begegnungen gestaltet werden und was sie bewirken können. Angefangen vom klassischen Jugendaustausch über eine Sprachwerkstatt auf der Sonnenseite der Karpaten, einem heiteren Vernetzungstreffen in Berlin bis zum anspruchsvollen Pitching – **MEET UP!** bietet ein breites Spektrum an Möglichkeiten für Begegnungen.

Wir wünschen allen Leserinnen und Lesern einen spannenden Blick hinter den Vorhang der **MEET UP!**-Begegnungen. Gelingt es uns, eure und Ihre Neugierde zu wecken, sehen wir uns vielleicht bald auf einer Theaterbühne in Charkiw, auf einem Musikevent in Hamburg oder zum Kochduell in Lwiw.

Vielleicht bekommen Sie Lust, selbst einen Austausch zu initiieren oder Teil einer Begegnung zu werden.

Wir freuen uns immer über Ideen!
Evelyn Scheer und Artem Iovenko – **MEET UP!** Team

NEUGIERIG? MEHR INFORMATIONEN GIBT ES HIER:
www.facebook.com/meetup.evz

Zusстрічатися... означає зближуватися з кимось, але при цьому залишатися собою. Пізнавати себе через комунікацію з іншими. Дивуватися самому і дивувати інших. Розділяти з іншими не тільки радість, а й турботи. Сміятися і розважатися. Дізнаватися нове про інших і розповідати їм про себе. Відкривати в собі нові можливості й переосмислювати свої дії. Починати спочатку і йти далі туди, куди сам ніколи не наважився б піти.

MEET UP! підтримує зустрічі молоді з Німеччини та України, яка виступає за мирне співіснування і відкрита до нових вражень і випробувань.

Центральне місце на цих зустрічах посідають актуальні суспільно-політичні питання. Проявляючи ініціативу, молоді люди починають усвідомлювати, що вони можуть формувати і, що найважливіше, змінювати суспільство. І саме від них залежить, у якому форматі пройдуть німецько-українські зустрічі.

Програма «**MEET UP!** Німецько-українські зустрічі молоді» сприяє активній участі молодих людей у відкритому плюралістичному європейському суспільстві, посилює структури громадянського суспільства в країнах-партнерах і запрошує нових зацікавлених осіб до співпраці.

Ми хочемо подякувати всім, хто організовував німецько-українські зустрічі молоді і хто брав у них участь. Ми дякуємо вам за відкритість і толерантне ставлення один до одного, адже лише завдяки цьому ми змогли залучити також і молодь з Росії. Замість одностороннього висвітлення подій у німецько-українсько-російських відносинах ми спираємося на зустрічі.

Програма **MEET UP!** була заснована в 2014 році Фондом «Пам'ять, відповідальність і майбутнє» (EVZ) за підтримки Міністерства закордонних справ Німеччини та Фонду ім. Роберта Боша для того, щоб поглибити співпрацю з Україною та підтримати активну позицію молодих людей з Німеччини, України та Росії за демократичні цінності й порозуміння між народами. Хоча нам потрібно ще багато працювати в цьому напрямку, проте ми з гордістю можемо стверджувати, що вже зробили величезний крок до поставленої мети.

Ця брошура демонструє, як маленькими діями можна досягнути великих успіхів. Вона показує, якими різноманітними можуть бути міжнародні зустрічі і чого вони можуть навчити. **MEET UP!** пропонує широкий спектр можливостей для зустрічей молоді – від класичних обмінів, мовних майстерень у сонячних Карпатах, веселих коворкінгів у Берліні до інноваційного пітчингу проєктів.

Пропонуємо нашим читачам і читачкам зазирнути за лаштунки цих захопливих зустрічей. А якщо ви зацікавитесь, то будемо дуже раді незабаром побачити вас, наприклад, на сцені театру в Харкові, музичному фестивалі в Гамбурзі або кулінарних двобоях у Львові.

Можливо, ви самі забажаєте ініціювати подібний обмін для молоді або стати частиною наших зустрічей.

Ми завжди раді вашим ідеям!
Евелін Шеєр та Артем Йовенко – команда **MEET UP!**

ЦІКАВО? БІЛЬШЕ ІНФОРМАЦІЇ ТУТ:
www.stiftung-evz.de/meetup

Das Theaterprojekt „Jugend für den Frieden“ hat 22 junge Menschen aus der Ukraine, Russland und Deutschland auf die Bühne geholt. Die Teilnehmenden traten in intensiven Austausch, verließen ihren Hoffnungen auf ein friedliches Miteinander einen künstlerischen Ausdruck und bezogen auch ihr Publikum nach der bewährten Methode des Forumtheaters ein, um Antworten auf Fragen zu erhalten, die uns alle bewegen.

PROJEKTPARTNER:

Owen e.V. Berlin, Deutschland
Zentrum für Recht und Mediation, Charkiw, Ukraine
Teatr Wmeste, St. Petersburg, Russland

Театральний проект «Молодь за мир» зібрав на одній сцені 22 молоді людини з України, Росії та Німеччини. Учасники гаряче обмінювалися думками, у художній формі висловили сподівання щодо мирного співіснування народів, а також за методикою форум-театру залучили публіку до обговорення питань, які всіх нас хвилюють.

ПАРТНЕРИ ПРОЕКТУ:

Owen e.V. Берлін, Німеччина
Центр права і медіації, Харків, Україна
Театр «Вместе», Санкт-Петербург, Росія

Jugend für den Frieden

Ich habe letztes Jahr zusammen mit meinen Kolleg*Innen ein Treffen junger (Laien-) Darsteller in Charkiw und Sankt Petersburg koordiniert. Zwischen den Teilnehmenden aus der Ukraine, Russland und Deutschland ergab sich ein spannender, oft auch berührender Dialog. Wir haben uns über die Folgen des Konflikts in der Ukraine ausgetauscht und diskutiert, was wir selbst, jeder in seinem eigenen Umfeld, dem Gefühl der Ohnmacht entgegensetzen können.

Manchmal war es schmerzhaft, die Geschichten der anderen anzuhören, untätig da zu sitzen, mit geballten Fäusten...

Am meisten hat mich fasziniert, wie die Gruppe trotz aller Unterschiede durch die Arbeit am Thema zusammengewachsen ist. Als wir in Charkiw den Festsaal betraten, um endlich unser eigenes Stück aufzuführen, saßen zu unserem Schrecken auch ein Dutzend Verfechter rechtspopulistischer Positionen im Publikum. Die haben in der anschließenden Diskussion auch ordentlich Zoff gemacht – und damit nichts erreicht! Darauf bin ich stolz. Anstatt auf die Provokationen einzugehen, hat unsere Gruppe Ruhe bewahrt. Doch nicht nur wir standen geschlossen beieinander, auch der größte Teil des lokalen Publikums konnte unseren Ideen, dem Werben für einen baldigen Frieden, etwas abgewinnen. Auch heute noch gibt uns die Unterstützung, die wir im Theatersaal gespürt haben, die Kraft, die es braucht, um zwischen Westen und Osten, zwischen Ukraine und Russland Brücken zu bauen. Wir wollen die Menschen, die unser Publikum sind, ermutigen, weiter aufeinander zuzugehen.

Cécile Druey, Projektleiterin

Молодь за мир

Минулого року я разом з колегами організувала зустріч молодих акторів-любителів у Харкові та Санкт-Петербурзі. Між учасниками з України, Росії та Німеччини відбувся дуже напружений, проте часом зворушливий діалог. Ми обмінялися думками з приводу наслідків конфлікту в Україні та обговорили те, що кожен у своїй галузі може зробити, щоб дати відсіч почуттю безсилля, яке всіх нас охопило.

Іноді було боляче слухати історії інших і просто бездіяльно сидіти зі стиснутими кулаками...

Найбільше мене вразило те, що, попри всі відмінності, група змогла, працюючи над темою, дійсно потоваришувати. Коли в Харкові ми ввійшли до зали, щоб нарешті представити нашу п'єсу, то помітили серед глядачів з десяток правополітистів. Після закінчення вистави вони спробували підняти чималий гвалт і посягти розбрат між учасниками, але досягти їм цього так і не вдалося, за що я дуже пишаюся нашими молодими акторами! Замість того щоб піддатися на провокації, наша група зберігала спокій. Але не тільки ми показали свою згуртованість. Більша частина місцевої публіки також підтримала наші ідеї і заклики щодо якомога швидшого встановлення миру. Навіть сьогодні підтримка, яку ми тоді відчували від публіки в залі, надає нам сил і наснаги, щоб разом будувати мости між Заходом і Сходом, між Україною та Росією. Ми й надалі заохочуватимемо наших глядачів ставати ближчими до розуміння один одного.

Сесіль Друє, керівниця проекту

Enorm war das Medieninteresse an diesem ‚kleinen‘ Projekt: Zur Förderung zivilgesellschaftlichen Engagements für eine intakte Umwelt in der Westukraine trafen sich junge Studierende aus Braunschweig, Hannover, Ternopil und Czernowitz. Dabei wurden Verfahren der Entsorgung von Siedlungsabfällen untersucht – und der lokalen Bevölkerung einfache Handlungsanweisungen für den Alltag angeboten.

Просто величезний інтерес з боку мас-медіа викликав цей невеликий проект, де молоді студенти з Брауншвейга, Ганновера, Тернополя та Чернівців зустрілися, щоб обговорити, як можна підвищити активність громадянського суспільства у сфері охорони довкілля на Західній Україні. При цьому учасники також розглянули і вивчили різні способи утилізації міських відходів та запропонували населенню повсякденні алгоритми дій у сфері охорони довкілля.

PROJEKTPARTNER:

Freie Ukraine Braunschweig e.V., Deutschland
Pädagogische Universität Ternopil, Ukraine
Universität Czernowitz, Ukraine

ПАРТНЕРИ ПРОЕКТУ:

«Вільна Україна Брауншвейг», Німеччина
Тернопільський національний педагогічний університет, Україна
Чернівецький національний університет, Україна

WEcyclen: WESTukraine

Über Facebook bin ich auf ein Projekt aufmerksam geworden, das meinem Leben ganz unverhofft eine neue Richtung gegeben hat. Ein Kommilitone hat mich auf einen MEET UP-Flyer verlinkt, woraufhin ich mich kurzerhand ‚beworben‘ habe – eine kurze E-Mail und schon durfte ich mich auf eine Reise in die Ukraine begeben, ein Erlebnis, das für mich nicht nur komplett kostenlos war, sondern mir auch ewig in Erinnerung bleiben wird...

Unsere Gruppe, ein buntes Gemisch junger Menschen aus Niedersachsen, Berlin, Ternopil und Czernowitz, widmete sich zwei Wochen lang dem Umweltschutz und der Aufbereitung von Wasser – Themen, mit denen ich mich zuvor nicht großartig beschäftigt hatte.

Viel Zeit verbrachten wir auf Exkursionen. Wir wanderten durch die Natur, nahmen an Stadtführungen teil, aber wir bewegten uns auch an Orten, die ‚Touristen‘ normalerweise nicht zu Gesicht bekommen: Müllhalden, Wasserwerke...

Es hat mir unglaublich viel Spaß zu gemacht, als Teil eines Teams ein Projekt zu verfolgen, das uns alle betrifft. Von den anderen Teilnehmern kannte ich zunächst keinen, doch schon bald hatte ich das Gefühl, Freunde fürs Leben gefunden zu haben. Insgesamt muss ich sagen, dass ich nie zuvor zwei Wochen so intensiv erlebt habe wie jene in der Ukraine. Ich kann solch eine Reise daher jedem empfehlen, der sich für Natur, Umweltschutz, Völkerverständigung oder Sprachen interessiert.

Diese Erfahrung hat nicht nur mein Umweltbewusstsein gestärkt, sondern auch mein Auftreten vor anderen Menschen geprägt. Sogar für meinen beruflichen Wegedgang habe ich Impulse gewonnen. Ich habe nun sehr viel konkretere Vorstellungen von meiner Zukunft: Nach dem Studium mache ich mich selbstständig. Umweltschutz wird dabei gewiss eine zentrale Rolle spielen.

Denis Benkendorf, Projektteilnehmer

Через Фейсбук я дізнався про проект, який зовсім неочікувано змінив моє життя. Один знайомий тегнув мене в посиланні на флаер програми MEET UP! Невдовго думаючи, я зареєструвався для участі в ній. Один короткий е-мейл – і ось я вже збираюся до України. Ця подорож не тільки обійшлася мені абсолютно безкоштовно, але й подарувала незабутні спогади на все життя...

Наша група молоді з Нижньої Саксонії, Берліна, Тернополя та Чернівців, на два тижні поринула в обговорення охорони довкілля та методів очищення води – питань, з якими я ще ніколи не працював настільки інтенсивно й плідно. Дуже багато часу ми проводили на природі, ходили на екскурсії містом і відвідували місця, які туристи зазвичай обходять стороною: сміттєзвалища, водопровідні станції...

Мені принесло просто неймовірне задоволення те, що я був частиною проекту, який стосується нас усіх. Ні з ким з учасників я не був знайомий раніше, але вже опісля в мене з'явилося відчуття, що знайшов друзів на все життя. З упевненістю можу стверджувати, що ці два тижні в Україні були найбільш насиченими в моєму житті. Таку подорож я можу порекомендувати кожному, хто цікавиться природою, охороною довкілля, порозумінням між народами або вивченням мов.

Цей досвід не тільки виховав у мені почуття особистої відповідальності за стан довкілля, але й вплинув на моє ставлення до інших людей і став певним поштовхом до того, у якому напрямку мені треба розвиватися професійно. Тепер я маю конкретне бачення свого майбутнього. Після закінчення навчання планую відкрити власну справу, а охорона довкілля неодмінно стане центральною темою моєї роботи.

Деніс Бенкендорф, учасник проекту

Seit letztem Jahr wird in Kiew eine ganz besondere Stadtführung fernab touristischer Routen angeboten: In Kleingruppen werden Besucher*Innen und Bürger*Innen der Stadt auf Ukrainisch oder Englisch zu Orten geführt, deren Geschichte eng mit Korruption verbunden ist. Anhand praktischer Fälle und sorgfältig recherchierter Geschichten werden einzelne Korruptionsfälle verständlich gemacht. Dabei stehen nicht nur Symbole der Korruption im Vordergrund. Den deutschen und ukrainischen Studierenden, welche die Führung auf die Beine gestellt haben, geht es gleichermaßen um die Fortschritte im Kampf gegen Korruption. Zahlreiche Initiativen werden vorgestellt, ebenso mutige Bürgerinnen und Bürger, die sich der Korruption entschieden entgegenstellen.

Минулого року в Києві стартували незвичні екскурсії, які проходять зовсім іншими, ніж туристичні, маршрутами. У невеликих групах мешканці й гості столиці відвідують місця, пов'язані з корупцією. На реальних прикладах та ретельно відібраних історіях учасникам українською або англійською мовами розповідають про окремі випадки корупційних правопорушень. Німецькі та українські студенти, які допомагають проводити екскурсії, говорять не тільки про символи корупції, але й про успіхи у боротьбі з нею, а також про численні ініціативи і сміливих українців, які запекло протистоять поширенню корупційних дій у країні.

PROJEKTPARTNER:

Kulturwissenschaftliches Institut Essen, Deutschland
Anti-Corruption Research and Education Centre (ACREC) an der Nationalen Universität
Kyiv-Mohyla-Akademie, Ukraine

PARTNERI PROJEKTU:

Институт культурології в Ессені, Німеччина
Міждисциплінарний науково-освітній центр протидії корупції НАУКМА (ACREC), Україна

Spotting Agents of Change for Good Governance – Walking with Thinking

Interview mit den Organisatorinnen des Projekts

Інтерв'ю з організаторками проекту

Was hat Ihnen am Projekt am meisten gefallen?

Unser Projekt war auf eine möglichst kleine, aber diverse Gruppe ausgerichtet, die gemeinsam auf ein ganz konkretes Ziel hinarbeiten sollte. Von Anfang haben wir versucht, unseren Teilnehmenden bewusst zu machen, dass Sie die volle Verantwortung tragen. Dass sie selbst über Inhalte entscheiden. Wir haben versucht, das nötige Grundlagenwissen zu vermitteln: Wie lässt sich eine Stadtführung planen? Welche Aspekte umfasst Korruption? Wie weit reicht dieses Thema überhaupt? Wir haben uns bemüht, eine gute Arbeitsatmosphäre zu schaffen... Dass sich unser Vorgehen auszahlt hat, beweist das Ergebnis: Zustände gekommen nämlich ist eine Tour, die uns ob der Fakten, die hier zusammengetragen wurden, schier umgehauen hat.

Was haben Sie als Organisatorinnen während der Arbeit am Projekt gelernt?

Verantwortung abzugeben und darauf zu vertrauen, dass sich das Potenzial jedes einzelnen vollständig entfaltet.

Welche besondere Erkenntnis nehmen Sie mit?

Diversität in Verbindung mit einer konkreten Aufgabenstellung fördert Kreativität und Verantwortungsgefühl. In einer heterogenen Gruppe versteht jeder, wie einzigartig seine Fähigkeiten sind und übernimmt daher ganz natürlich die Verantwortung für entsprechende Aufgaben. Hierarchien spielen dann keine Rolle, aber eine gute Koordination ist gefragt.

Was wünschen Sie sich für die Zukunft der Ukraine und die deutsch-ukrainischen Beziehungen?

Mehr Gelassenheit im Austausch. Weniger Hierarchien, mehr Vertrauen. Jedes Land hat seine Schwächen, verfügt aber auch über Stärken, die sich noch einmal potenzieren lassen, wenn man sie kombiniert.

Und wie lässt sich das erreichen?

Indem wir zusammenarbeiten, uns als gleichberechtigte Partner ganz konkreten Problemen widmen, die uns alle betreffen.

Oksana Huss und Oleksandra Kryshchak, Projektorganisatorinnen

Що вам найбільше сподобалося в проекті?

Наш проект був спрямований на невелику, але різноманітну групу, яка повинна була досягти конкретної мети. З самого початку ми намагалися пояснити учасникам, що вони самі визначають зміст туру і несуть за нього повну відповідальність. Окрім того, ми старалися донести основне, що вони мають знати, – що таке корупція і як вона проявляється. Як можна спланувати таку екскурсію містом? Наскільки широкою взагалі є ця тема? Ми прагнули створити дійсно приємну робочу атмосферу... І старання не були марними, адже студенти, дослухавшись до порад, організували тур, який перевершив усі наші сподівання.

Що ви як організаторки дізналися під час роботи над проектом?

Треба усвідомлювати свою відповідальність і вірити в те, що кожен викладеться на всі 100%.

Який досвід для себе ви винесли з цього проекту?

Різнманіття поглядів разом з конкретно поставленим завданням сприяє креативності та почуттю відповідальності. У неоднорідній групі кожен учасник розуміє, наскільки унікальними є його здібності, і тому охоче бере на себе відповідальність за доручене завдання. Ієрархія при цьому не відіграє жодної ролі, але ключовою залишається успішна координація дій.

Яким ви бачите майбутнє України і майбутнє німецько-українських відносин?

Більше спокою у відносинах. Менше ієрархій, більше довіри. Кожна країна має свої слабкі та сильні сторони, але разом вони можуть посилити одна одну.

І як цього можна досягти?

Тільки працюючи разом як рівноправні партнери над темами, що стосуються нас усіх.

Оксана Гус та Олександра Кришчак, організаторки проекту

Im Projekt „Your Rights, Our Fight: German and Ukrainian Youth Allying for Human Rights and LGBTIQ Inclusion“ diskutierten junge Menschen, die in ihren Ländern selbst nationalen, ethnischen und queeren Communities angehören, den Umgang mit Fremdenfeindlichkeit. Sie wollen sich nicht zum Opfer machen lassen, sondern die Zukunft aktiv mitgestalten – über Grenzen hinweg.

PROJEKTPARTNER:

Initiative Mittel- und Osteuropa e.V., Deutschland
Regional Charitable Organization Gender Z, Saporischschja, Ukraine

ПАРТНЕРИ ПРОЕКТУ:

Ініціатива Центральної і Східної Європи (InMOE e.V.), Німеччина
Запорізький обласний благодійний фонд «Гендер Зед», Запоріжжя, Україна

Your Rights, Our Fight: German and Ukrainian Youth Allying for Human Rights and LGBTIQ Inclusion

Ich bin sehr froh, dass Berlin die erste europäische Stadt ist, in die ich reisen durfte. Es ist schwierig, mit Worten wiederzugeben, wie sehr mich das alles beeindruckt hat: Die Architektur, Denkmäler, Gedenkstätten... Eine gepflegte Stadt, mit einer gut ausgebauten Infrastruktur. Und wie viele Fahrräder auf den Straßen unterwegs sind! Ich könnte noch lange schwärmen und staunen...

Zumindest für eine kurze Dauer durfte ich in eine europäische Gesellschaft eintreten. In eine Gesellschaft, in der niemand Angst haben muss, er selbst zu sein. In der man sich nicht schämen muss und keine Maske tragen muss. Eine Gesellschaft, in der man sich nicht verstellen muss und in der man sein kann, wie man ist – unabhängig von seiner sexuellen Orientierung, von Geschlecht, Gender oder anderen Merkmalen. Als ich mit einer Regenbohnenfahne durch Berlin lief, staunte ich sehr, dass die Menschen um mich herum das offenbar ganz normal fanden. Die Regenbohnenfahne, dieses Symbol des Kampfes und des Protests, wird in Deutschland ganz anders bewertet als bei uns. Und doch bin ich sicher, dass ich irgendwann durch Kiew laufen kann, die Hand der Person haltend, die ich liebe, ohne dass mich Polizei oder Sicherheitsbeamte schützen müssen. Berlin und das Gefühl, mich frei bewegen zu können, habe ich dank meiner Teilnahme am Programm „MEET UP! Deutsch-ukrainische Jugendbegegnungen“ kennengelernt. Ich glaube, dass solche Begegnungen wichtig für die Gesellschaft und die Gemeinschaft sind. Sie sind ein kleiner Schritt auf dem Weg zu einer Welt, in der Menschen aufgrund ihrer Andersartigkeit nicht diskriminiert werden.

Dmytro Kalinin, Projektteilnehmer

У межах проекту «Твої права – наша боротьба: Кооперація німецької та української молоді у сфері захисту прав людини та інклюзії ЛГБТКІ спільноти» молоді люди, які у своїх країнах належать до національних, етнічних та сексуальних меншин, обговорили проблему ксенофобії. Вони не хочуть бути жертвами, вони бажають брати активну участь у формуванні майбутнього, яке виходить за межі кордонів.

Твої права – наша боротьба: Кооперація німецької та української молоді у сфері прав людини та інклюзії ЛГБТКІ спільноти

Я дуже радий, що першим європейським містом, куди мені вдалося поїхати, став Берлін. Дуже важко передати словами, яке колосальне враження він на мене справив своєю архітектурою, пам'ятниками, меморіалами... Доглянуте місто з дуже добре розвинутою інфраструктурою. А як багато на дорогах велосипедів! Я просто у захваті від Берліна!

Мені вдалося принаймні на короткий час зануритися в європейське суспільство. Суспільство, де ніхто не боїться бути тим, ким він є. Суспільство, де ти не мусиш соромитися і кожен день одягати маску. Суспільство, де не потрібно змінюватися і можна бути таким, яким ти є, незалежно від твоєї сексуальної орієнтації, статі, гендеру та інших ознак. Коли я йшов Берліном із веселковим прапором, то був здивований, що люди навколо реагували на це абсолютно нормально. Веселковий прапор, цей символ боротьби і протесту, сприймається в Німеччині зовсім по-іншому, ніж у нас. Проте я впевнений, що прийде час – і я зможу спокійно пройтися вулицями Києва, тримаючи за руку людину, яку люблю, і поліції чи Службі безпеки не треба буде нас захищати. Пізнати Берлін і це відчуття свободи я зміг завдяки програмі «MEET UP! Німецько-українські зустрічі молоді». На мою думку, такі зустрічі є життєво необхідними для суспільства і різних спільнот. Завдяки ним ми робимо хоч і невеликий, але крок на шляху до того світу, де людей не будуть дискримінувати через їхню інакшість.

Дмитро Калінін, учасник проекту

„Das Lächeln einer Unbekannten in einer ruckelnden Marschrutka. Dein Lied auf YouTube, vom neuen Freund in der fremden Sprache gesungen. Ein Familienrezept, das fünfhundert Kilometer zu dir zurückgelegt hat. Besondere Momente wollen festgehalten werden. Erinnerungen verlangen danach, aufgeschrieben zu werden.“ 20 junge Menschen aus der Ukraine und Deutschland folgten dieser Einladung von „MEET UP!“ und trafen sich im vorweihnachtlichen Berlin zu einer Schreibwerkstatt.

«Сміх незнайомця в маршрутці, яку нестримно хитає з боку в бік. Твоя пісня на YouTube, заспівана новим другом іноземною мовою. Сімейний рецепт, який мандрував до тебе п'ятсот кілометрів. Особливі моменти хочеться закарбувати. Спогади потребують того, щоб їх записати». 20 молодих людей з України та Німеччини відгукнулися на запрошення MEET UP! і зустрілися в Берліні напередодні Різдва для участі в письменницькій майстерні.

Schreibwerkstatt

Zwanzig junge Menschen, vier Sprachen, eine Schreibwerkstatt. Ob, vielmehr: wie das wohl funktioniert? Die anfänglichen Zweifel sind schnell zerstreut. Wenn wir auch alle unterschiedliche Erfahrungen und Zungen als unsere Werkzeuge benutzen, haben wir uns doch durch das Schreiben einen gemeinsamen Raum geschaffen. Dort können wir unserer Kreativität freien Lauf lassen. Der Weg zu unseren Texten führt durch ganz Berlin. Eigentlich noch viel weiter: alle bringen wir ein eigenes Bündel von Erfahrungen mit nach Friedrichsfelde Ost. Kulturjournalismus trifft auf Abitur, Freiwilligendienst auf Buchillustration. Die Gespräche entsprechend bunt. Und immer wieder dabei große Themen: Politik, Feminismus, Eurozentrismus. Ukrainisch, Deutsch, Russisch, Englisch – Nebensache. Hauptsache, man versteht sich. Kulturaustausch. Das macht diese Schreibwerkstatt aus: die vielen Aspekte von Sprache. Deshalb bieten sich sprachlich-gestaltende Ansätze für Austauschprojekte auch an. Warum als Nächstes nicht eine Gegenbegegnung in der Ukraine? Warum nicht mal die Sprechpositionen der Teilnehmenden tauschen, sich auf Deutsch, nach außen hin stumm, durch die Straßen von Kiew treiben lassen? Am Ende der Schreibwerkstatt sind wir uns einig: Unsere Einfälle sind längst noch nicht aufgebraucht. Nach fünf intensiven Tagen endet für uns aber vorerst das Projekt. Alle nehmen etwas mit: Texte, Bekanntschaften, Anregungen. Gespräche im Ohr, Ideen im Bauch. Insgesamt bleibt die Ahnung: Sprache öffnet viele Wege.

Martha Wildenauer, Projektteilnehmerin

Письменницька майстерня

Двадцять молодих людей, чотири мови, одна письменницька майстерня. Відразу ж постає питання: «Як усе це може злагоджено працювати?» Проте сумніви швидко розвіялися. Звісно, у кожного свій досвід, різні мовні інструменти, але нам вдалося за допомогою письма створити спільний простір, де ми дали волю своїй креативності. Шлях до наших текстів веде через увесь Берлін. Насправді навіть далі, адже кожен із нас приїхав на Фрідріхсфельде Ост зі своїм багажем знань і власним досвідом. Там перепелилися разом культурна журналістика й освіта, волонтерство та ілюстрування книг. Наші дискусії ніколи не були одноманітними. Знову й знову ми обговорювали такі широкі теми, як політика, фемінізм, європоцентризм. І різні мови (українська, німецька, російська, англійська) не заважали цьому. Ми один одного розуміли. Це був справді культурний обмін. Під час майстерні ми дізналися, наскільки багатогранною є мова і наскільки вона важлива в проектах обміну. Чому б наступну письменницьку майстерню не провести вже в Україні? Чому б не поміняти мовну перспективу і не пройтися вулицями Києва, говорячи німецькою? По закінченню письменницької майстерні, яка тривала п'ять днів, ми дійшли згоди, що ще не вичерпали всіх ідей, які виникли під час роботи. Кожному з нас проект подарував щось своє: тексти, знайомства, ідеї та імпульси для подальшої роботи. Але одне, безперечно, засвоїли всі: мова справді відкриває нові шляхи.

Марта Вільденауер, учасниця проекту

An der deutsch-ukrainischen Jugendbegegnung „Forest in exChange“ nahmen Studierende der Forstwirtschaft teil. Sie engagierten sich für eine nachhaltige und zukunftsfähige Waldbewirtschaftung, tauschten ihre Ideen dazu aus und diskutierten Probleme wie Waldumbau, Waldbrandschutz und Privatisierung des Waldes.

PROJEKTPARTNER:
Apollo e.V. Berlin, Deutschland
Landeszentrum Wald Sachsen-Anhalt, Deutschland
Ukrainische Nationale Forsttechnische Universität, Lwiw, Ukraine

У німецько-українській зустрічі молоді «Forest in exChange» взяли участь студенти спеціальності «Лісове господарство». Вони обговорювали перспективи ведення лісового господарства і дискутували про такі проблеми, як реорганізація лісової галузі, охорона лісів від пожеж та приватизація лісу.

ПАРТНЕРИ ПРОЕКТУ:
Apollo e.V. Берлін, Німеччина
Земельний центр лісу федеральної землі Саксонія-Ангальт, Німеччина
Національний лісотехнічний університет України, Львів, Україна

Forest in exChange

Ich finde es wichtig, dass bei deutsch-ukrainischen Projekten die Ukraine nicht immer nur als rückständiges Krisen- und Kriegsland thematisiert wird, sondern ein wirklicher Austausch auf Augenhöhe stattfindet. Die Ukraine ist so vieles mehr! Mein Anliegen war es vor allem, das Verbindende statt Trennende zu betonen und die Verantwortung für gesunde und widerstandsfähige Wälder als ein gemeinsames, grenzüberschreitendes Projekt zu begreifen.

Für mich war es äußerst spannend zu erleben, wie die Gruppe während des Projekts durch die gemeinsame Interaktion mit den Forstexpert*innen immer mehr Zusammenwuchs und der eigentliche interkulturelle Austausch nebenbei – etwa auf den Bahn- und Busfahrten – ganz natürlich stattfand. Ich denke, dass sich gegenseitige Vorurteile auch genauso am besten überwinden lassen: durch das gemeinsame Erleben und Handeln auf der Grundlage gemeinsamer Interessen.

Für die Zukunft würde ich mir wünschen, dass die Ukraine für Deutsche ein weniger unheimlich-exotisches Land ist, sondern ein Besuch dort genauso normal erscheint wie der in Spanien, England oder Frankreich.

Solche Jugendbegegnungen wie die des **MEET UP!**-Programms können dafür ein erster kleiner, aber auch wichtiger Schritt sein. Nämlich dann, wenn die Teilnehmenden feststellen, dass hier wie dort Menschen leben, die ähnliche Sorgen und Träume haben. Gemeinsam praxisorientiert an Herausforderungen zu arbeiten, verbindet weit besser als theoretische Diskurse über Kulturkontakt und -begegnung.

Sophia Wiemer, Projektleiterin

Ich komme selbst aus Osteuropa und studiere seit ein paar Jahren Forstwirtschaft in Deutschland. Mir hat das Projekt fachlich viel gegeben, da auf wirklich konzentrierte Weise Konzept sowie Entwicklungsstrategien nachhaltiger Forstwirtschaft in Deutschland vorgestellt wurden. Ich denke, den jungen Menschen, die in der Ukraine studieren, hat es viel bedeutet, mal einen Blick darauf zu werfen, wie ihr Fachgebiet in einem anderen Land unterrichtet wird. Da kommen einem sofort Ideen, was man bei sich zu Hause ändern und verbessern könnte. Deshalb finde ich, dass solche Projekte in allen Fachbereichen wichtig sind, nicht nur um internationale Partnerschaften einzugehen, sondern auch in Hinblick auf die Ausbildung von Fachleuten. Ich denke, eine Rückbegegnung in der Ukraine würde noch mehr Licht ins Dunkel bringen – und aufzeigen, was für riesige Unterschiede zwischen der Forstwirtschaft in Deutschland und Osteuropa bestehen.

Artsiom Spiridovych Projektteilnehmer

Для мене важливо, що в німецько-українських проектах Україна більше не розглядається лише як відстала кризова країна у стані війни, яка потребує допомоги, навпаки – між державами дійсно відбувається обмін на рівних. Адже Україна така багатогранна! Зі свого боку я мала зосередити увагу на тому, що поєднує ці дві країни, а не роз'єднує їх, і як зробити відповідальність за здорові та стійкі ліси спільним транснаціональним проектом.

Я була надзвичайно вражена тим, наскільки група потоваришувала під час проекту, спілкуючись з експертами з лісової галузі. Власне міжкультурний обмін відбувся природно сам собою, як-от під час поїздок на потязі чи в автобусі. На мою думку, взаємні упередження найкращим чином можна подолати саме завдяки спільним переживанням і діям на основі подібних інтересів.

Я бажаю, щоб у майбутньому Україна стала для німців менш тривожно-екзотичною країною, а її відвідини здавалися б такою ж звичною справою, як і подорож до Іспанії, Англії чи Франції.

Зустрічі молоді, як ті, що організуються в межах програми «**MEET UP!**», можуть стати першим невеликим, але важливим кроком на шляху до цієї мети. Адже учасники мають зрозуміти, що всі ми – люди і в нас усіх є схожі мрії і турботи. Спільна робота над практичними викликами зближує набагато більше за теоретичні дебати про культурні контакти і зустрічі.

Софія Вімер, керівниця проекту

Я народився у Східній Європі, але ось уже кілька років вивчаю лісове господарство в Німеччині. Цей проект приніс мені багато нових професійних знань, оскільки ми ознайомилися з концепцією та стратегіями сталого розвитку німецького лісового господарства. Я гадаю, що для молодих людей, які навчаються в Україні, дуже корисно дізнатися, як їхня спеціальність викладається в іншій країні. Відразу з'являються ідеї, що можна змінити і покращити в себе вдома. На мою думку, такі проекти важливі в усіх професійних сферах, не тільки через міжнародне партнерство, але й нові фахові знання. Я думаю, що після повернення до України учасники зустрічі ще більше переконаються в тому, наскільки величезною є різниця між лісовими господарствами Німеччини та Східної Європи.

Артем Спірідович, учасник проекту

Gemeinsame Perspektiven: Im Projekt "Spurensuche" besuchten junge Erwachsene aus Deutschland und der Ukraine die KZ-Gedenkstätte Flossenbürg. Eine Woche lang befassten sie sich gemeinsam mit den Geschichten ukrainischer und deutscher Häftlinge. Wer waren die Menschen, die an diesem Ort gefangen waren? Und wie erinnerten sich die Überlebenden an die Zeit ihrer Gefangenschaft? Unsere Gruppe machte sich auf die Suche nach Antworten und nach gemeinsamen Perspektiven.

PROJEKTPARTNER:

KZ-Gedenkstätte Flossenbürg, Deutschland
Mychailo-Kotsiubynsky-Universität Winnyzja, Ukraine

Спільні перспективи: у межах проекту «Пошуки слідів минулого» молоді люди з України та Німеччини відвідали меморіальний комплекс «Концентраційний табір «Флоссенбюрг». Упродовж тижня вони разом вивчали історії українських та німецьких ув'язнених. Хто були ті люди, ув'язнені в цьому таборі? Як ті, що вижили, згадують перебування в неволі? Наша група вирушила на пошуки відповідей і спільних думок.

ПАРТНЕРИ ПРОЕКТУ:

Меморіальний комплекс «Концентраційний табір «Флоссенбюрг», Німеччина
Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, Україна

Spurensuche

Die Verständigung über national und persönlich geprägte Perspektiven auf die NS-Geschichte, das KZ Flossenbürg, seine Gefangenen und die Bedeutung der historischen Ereignisse für die Gegenwart stand im Mittelpunkt nahezu aller Programmteile. Ganz gezielt beschäftigten sich die Teilnehmenden mit den Gemeinsamkeiten und Unterschieden ihrer Sicht auf den Nationalsozialismus: Worin sind diese verschiedenen Perspektiven begründet? Was ist den Blickwinkeln gemein? Im Rahmen der Diskussionen über persönliche Sichtweisen auf die historischen Ereignisse entwickelten sich Gespräche über die Erinnerungskultur – sowohl in Bezug auf den Nationalsozialismus als auch den Stalinismus und den politischen Umgang mit diesen Themen. Neben der Geschichte des KZ Flossenbürg und den Nachwirkungen der NS-Diktatur spielten auch die Massenerschießungen in der Ukraine von 1941-1944 eine Rolle. Anlass dafür war u.a. der 75. Jahrestag des Massakers von Babyn Jar.

Auf Grundlage des absolvierten Programms gestalteten die Teilnehmenden eine Plakatausstellung, die im Bildungszentrum der KZ-Gedenkstätte Flossenbürg und anschließend in Winnyzja gezeigt wurde. Unter den Überschriften „Die Entwicklung des Ortes seit 1938“, „Die Verfolgung“ und „Zeitzeugenschaft“ entstanden insgesamt acht Plakate in ukrainischer und deutscher Sprache, die von den Studierenden aus dem Fundus der verwendeten Programmmaterialien entwickelt wurden.

Sarah Grandke, Projektkoordinatorin

Пошуки слідів минулого

Основною метою проекту було зрозуміти погляди на націонал-соціалістичне минуле на національному та персональному рівнях, ознайомитися з історією концентраційного табору «Флоссенбюрг» та його ув'язнених, а також проаналізувати значення цих історичних подій для сьогодення. Учасники вивчали спільне й відмінне в розумінні націонал-соціалізму і намагалися зрозуміти, чим можна пояснити різницю в їхніх думках. Під час дискусії про власне розуміння історичних подій мова також зайшла про культуру пам'яті жертв нацистського і сталінського режимів та політичне ставлення до цих питань. Окрім історії концентраційного табору «Флоссенбюрг» та наслідків нацистської диктатури, учасники обговорювали масові розстріли в Україні протягом 1941-1945 рр. Приводом для цього, зокрема, були 75-ті роковини трагедії Бабиного Яру.

На основі програмних матеріалів, які використовувалися під час проекту, учасники розробили вісім плакатів українською та німецькою мовами під заголовками «Історія місцевості з 1938-го року», «Переслідування» та «Очевидці тих подій». Виставка плакатів проходила в меморіальному комплексі «Концентраційний табір «Флоссенбюрг», а також у місті Вінниця.

Sara Grandke, координаторка проекту

Wenn aus Ruinen Räume für neue Ideen werden: In nur zehn Tagen verwandelten die Teilnehmenden des Projekts "Change Plattform Art Depo" ein altes verlassenes Haus im ukrainischen Schmyrnyka in ein modernes Kulturzentrum. Sie haben zusammen aufgeräumt, geputzt, gebohrt, gebastelt und gestrichen. Im neuen Kulturcluster finden nun Konzerte, Ausstellungen und Partys statt. Im zweiten Teil der Begegnung besuchten die ukrainischen Teilnehmenden ihre deutschen Kollegen in Neuruppin – und halfen ihnen beim Einrichten eines Sozialzentrums.

PROJEKTPARTNER:

Jugendwohnprojekt MittenDrin e.V. Neuruppin, Deutschland
NGO Cultural Dialogue Kremenchuk, Ukraine

Коли з руйн постає простір для нових ідей: лише за десять днів учасники проекту «Change Plattform Art Depo» перетворили старий занедбаний будинок у Жмеринці на сучасний культурний центр. Вони разом наводили лад, прибирали, свердлили, майстрували та фарбували. У новому культурному центрі тепер відбуваються концерти, виставки та вечірки. У другій частині проекту учасники з України відвідали своїх німецьких колег у Нойруппіні і допомогли їм облаштувати соціальний центр.

ПАРТНЕРИ ПРОЕКТУ:

Молодіжний житловий проект «MittenDrin», Нойруппін, Німеччина
НУО «Cultural Dialogue», Кременчук, Україна Коцюбинського, Україна

Change Plattform Art Depo

Viele junge Menschen, insbesondere aus den kleineren Städten der Ukraine, träumen davon, Europa zu besuchen. Unbedingt sollte man ihnen auch die Möglichkeit dazu geben. Mich inspiriert es, internationale Begegnungen zu organisieren. Es beglückt mich, zu beobachten, wie sich die Teilnehmenden im Projektverlauf entwickeln, wie sie sich ihren neuen Bekanntschaften annähern, Beziehungen aufbauen. Schnell begreifen die jungen Menschen, wie wichtig es ist, eine Sprache zu lernen. Sie begeistern sich für die neue Kultur, die sich ihnen Schritt für Schritt erschließt. Und manchmal beziehen sie diese auch in ihre Zukunftspläne ein.

Die TeilnehmerInnen unseres Projekts haben in nur zehn Tagen ein fast verfallenes Gebäude im ukrainischen Schmyrnyka in ein modernes Jugendzentrum umgebaut. Während dieser Arbeit haben sie ihre kommunikativen Fähigkeiten trainiert. Sie haben geübt, Arbeitsschritte sinnvoll zu planen. Und sie haben gelernt, die Gepflogenheiten der lokalen Gemeinschaft zu akzeptieren. Für die deutschen Jugendlichen bedeutete das, der konservativen Atmosphäre eines provinziellen Ortes ausgesetzt zu sein, die sich im Misstrauen der lokalen Gemeinschaft gegenüber dem ‚Fremden‘ manifestierte. Die körperliche Arbeit schließlich, welche die Jugendlichen zugunsten der kleinstädtischen Gemeinde verrichtet haben, hat ihnen das Vertrauen der Anwohner eingebracht.

Immer wieder erstaunt mich, was solche Projekte bewirken können: Menschen aus verschiedenen Kulturen, mit unterschiedlichen Sprachen, vielerlei Horizonten finden zueinander, indem sie ein gemeinsames Ziel verfolgen. Handeln. Indem sie sich mit Händen und Köpfen für eine Sache einsetzen, die allen zugutekommt. Es reicht nicht aus, am Schreibtisch ein nettes Projekt zu skizzieren. Damit sich Bindungen festigen können, müssen Menschen zusammengebracht werden. Dazu ist es auch notwendig, Kontakte zwischen zivilgesellschaftlichen Organisationen herzustellen, Basisinitiativen beider Länder zu stärken.

Unser Projekt hat uns einmal mehr bestätigt, dass ein ukrainisch-deutscher Austausch dieser Art gerade für Jugendliche aus kleineren Städten eine riesige Chance bedeutet. Und dass es sich – auch für die deutschen Partner – lohnt, das Potenzial kleiner Gemeinden in der Ukraine für sich zu erschließen.

Irina Kats, Geschäftsführerin Cultural Dialogue Kremenchuk

Багато молодих людей, особливо з маленьких міст України, мріють про те, щоб одного разу відвідати Європу. І, безперечно, їм треба надати таку можливість. Організуючи міжнародні зустрічі, я відчуваю певне душевне піднесення. Я із захопленням спостерігаю, як учасники розвиваються під час проектів, як вони зближуються з новими знайомими, як будують дружні стосунки. Молоді люди дуже швидко усвідомлюють, наскільки важливо вчити мови, і тоді з захопленням відкривають для себе нову культуру. А іноді нова культура стає частиною їхніх подальших планів на життя.

Лише за десять днів учасники проекту змогли перетворити майже зруйнований будинок у Жмеринці на сучасний центр для молоді. Окрім того, вони тренували свої комунікативні навички і вчилися раціонально планувати роботу. Вони також усвідомили, що необхідно приймати звички місцевої громади, адже німецька молодь опинилася в центрі уваги консервативного провінційного містечка, де все «чуже» відразу ж сприймається із недовірою. Утім, молоді люди все-таки змогли завоювати прихильність місцевих жителів своєю фізичною працею на благо громади.

Мене знову й знову приголомшує, яку користь можуть принести подібні проекти. Люди з різних культур, з різним кругозором, розмовляючи різними мовами, починають приятелювати один з одним, якщо вони мають спільну об'єднуючу мету – діяти. Недостатньо, сидючи за письмовим столом, просто накидати ескіз симпатичного проекту. Для того, щоб зміцнити зв'язки між людьми, потрібно зібрати їх разом. А для цього необхідно встановити контакти між громадськими організаціями, посилити ініціативи обох країн до співпраці.

Наш проект ще раз підтвердив, які величезні можливості для молодих людей з невеликих містечок відкривають подібні українсько-німецькі обміни і що нам та німецьким партнерам варто й надалі розкривати потенціал маленьких українських громад.

Irina Kats, керівниця ГО «Культурний діалог» (Кременчук)

MEET
UP!

Menschenrechte gehen vor: Was ist Rassismus? Wie entsteht er? Wie macht man die Welt zu einem besseren Ort? 24 junge Menschen aus Deutschland und der Ukraine trafen sich im Rahmen des Projekts "Culture.World.WE" im Sommer, um sich dem Thema Menschenrechte zu widmen. Diskutiert wurde an der frischen Luft in den ukrainischen Karpaten, beim Lagerfeuer, beim Spielen und auf Wanderungen. Die besondere Atmosphäre dieser Tage fingen die Beteiligten in Videos ein, die sie eigens konzipierten.

PROJEKTPARTNER:

NaturKultur e.V. Wiefelstede, Deutschland
NGO "Initiative.Technology.Tolerance.Art." Czernowitz, Ukraine

Спочатку права людини: що таке расизм? Як він виникає? Як зробити світ кращим? 24 молоді люди з Німеччини та України зустрілися влітку в межах проекту «Culture.World.WE» на тему прав людини. Дискусії проводилися на свіжому повітрі в українських Карпатах, біля вогнища, під час ігор та прогулянок. Особливу атмосферу тих днів учасники змогли зафіксувати у відеоролику, який вони самі зняли й змонтували.

ПАРТНЕРИ ПРОЕКТУ:

NaturKultur e.V., Віфельштеде, Німеччина
НУО «Initiative.Technology.Tolerance.Art.», Чернівці, Україна

Culture.World.WE

Dieses Projekt ermöglichte es uns, ganz verschiedene Geschichten, Ideen, Gedanken zu vereinen und entsprechend der eigenen Fähigkeiten zu gestalten. Mir hat es viel Freude bereitet, mit den anderen TeilnehmerInnen zusammenzuarbeiten, denn jeder zeigte Respekt auch für die Ansichten der KollegInnen, begegnete der anderen Kultur mit Offenheit. So entwickelte sich "Culture.World.WE" zu einer Plattform für neue Ideen. Schnell wurden Pläne für die Zeit nach unserer Begegnung geboren. Was lässt sich ändern? Wie kann man das besser machen?

Für ein effektives Lernen war es absolut wichtig, eine Vertrauensumgebung zu schaffen. Wir konnten aufeinander zählen: Uns fallenlassen. Während des Projekts nahmen wir alle mal die Perspektive von Schüler und Lehrer ein – indem wir nationale Gerichte kochten oder indem wir Rezepte zur Stärkung der Menschenrechte schrieben. Wir durften uns darin ausprobieren, eigene Projekte zu organisieren und Kampagnen zum Schutz der Menschenrechte zu initiieren. Durch die gemeinsame Arbeit mit den kreativen Methoden der Kunst- und Theaterpädagogik haben wir gelernt, unsere Gedanken auszudrücken, Botschaften zu formulieren und zu senden, um die Menschenrechte in vielfältiger Weise zu schützen.

Oksana Tuchowska, Projektleiterin

Цей проект дозволив нам поєднати різні історії, ідеї і навіть зафіксувати їх на відео. Мені дуже сподобалося працювати з іншими учасниками, адже кожен з них з повагою ставився до поглядів своїх колег і їхньої культури. Так проект «Culture.World.WE» розвинувся у платформу для генерування нових ідей. Ми також розробили плани роботи на майбутнє. Що можна змінити? Що можна покращити?

Для ефективного навчання надважливо створити атмосферу довіри, щоб кожен міг покладатися один на одного. Під час проекту ми по черзі спробували себе в ролі вчителів та учнів, готуючи національні страви чи розробляючи рецепти для захисту прав людини. Ми мали змогу випробувати себе, організовуючи власні проекти або ініціюючи кампанію на захист прав людини. Завдяки креативним мистецьким і театральним педагогічним методикам ми навчилися висловлювати свої думки, формулювати і направляти звернення щодо захисту прав людини.

Оксана Туховська, керівниця проекту

In einem Dorf auf der Sonnenseite der Karpaten: Junge Erwachsene gestalteten Sprache und Welt neu. Zwei Wochen lang sprachen sie nichts anderes als Deutsch und Ukrainisch – bei jeder Gelegenheit: im Unterricht und in Kreativ-Workshops, auf Erkundungstouren und Kulturabenden. Sie wurden Teil einer Dorfgemeinschaft, die einige engagierte Bewohner*innen mit ungewöhnlichen Ideen aufmischen. Sie entwarfen mit Unterstützung von Grafikdesignern Plakate, Postkarten, Comics und Brettspiele, die Organisator*innen und Teilnehmer*innen künftiger Begegnungen als Handreichungen mitgegeben werden sollen, um Sprachbarrieren im deutsch-ukrainischen Austausch zu überwinden.

У селі на сонячній стороні Карпат молоді люди змогли по-новому відкрити для себе мову і світ. Упродовж двох тижнів і за будь-якої нагоди вони спілкувалися тільки німецькою та українською мовами: під час занять, креативних воркшопів, прогулянок Карпатами та культурних вечорів. Вони стали частиною сільської громади, деякі ініціативні жителі якої також пропонували свої ідеї. За підтримки графічних дизайнерів молоді люди розробили плакати, листівки, комікси й настільні ігри, які мають допомогти організаторам й учасникам наступних німецько-українських зустрічей подолати мовний бар'єр.

PROJEKTPARTNER:
GFPS e.V., Freiburg

ПАРТНЕР ПРОЕКТУ:
GFPS e.V., Фрайбург

Sprachwerkstatt ä та ї

Wann immer Ideen verblassen, gerät die Ordnung der Dinge durcheinander. Heute findet man in fast jedem ukrainischen Dorf ein sowjetisches Kulturhaus mit Veranstaltungssaal, Bibliothek und Theaterrequisiten – meist viel zu groß, um die zuge dachte Rolle noch ausfüllen zu können.

Nicht so in Nyschnje Selyschtsche. Hier stehen Kinder regelmäßig auf der Bühne, überwintern Zuchtschnecken im Keller und Festivalgäste feiern Partys auf dem Dach. Es konnte keinen besseren Ort für unser Projekt geben.

Die Teilnehmenden reisten aus allen Ecken der Ukraine und Deutschlands an, um Deutsch bzw. Ukrainisch zu lernen. Einmal zusammengewürfelt, schufen sie eine einzigartige Welt, in der nur in diesen beiden Sprachen miteinander kommuniziert wurde. Diese zweisprachige und lebendige Umgebung motivierte alle Teilnehmenden, ihre Kenntnisse auch nach und vor dem Sprachunterricht zusammen auszu probieren und zu erweitern.

So könnte es im Kleinen doch auf allen MEET UP!-Projekten zugehen, dachten wir uns – und entwarfen in zwei Wochen allerlei deutsch-ukrainische Druckstücke zum Anschauen, Rätseln, Spielen und Weitergeben. Mit diesen Helfern im Gepäck gelingen die ersten fremdsprachlichen Schritte auf den nächsten MEET UP!-Begegnungen mit Neugier und Leichtigkeit.

Steve Naumann, Projektleitung

Мовна майстерня ä та ї

Коли зникають ідеї, усе відразу ж іде шкереберть. Сьогодні майже в кожному українському селищі можна знайти радянський будинок культури з парадною залою, бібліотекою та театральним реквізитом, який зазвичай аж надто габаритний, щоб його можна було використовувати за призначенням.

Але це не стосується Нижнього Селища. Тут діти регулярно виступають на сцені, у підвалі зимують равлики, а гості фестивалю веселяться на вечірці на даху. Кращого місця для нашого проекту годі було й шукати.

До селища з'їхалися учасники з усіх куточків України та Німеччини, щоб вивчати німецьку та українську мови. Разом вони створили особливий світ, де спілкувалися лише цими двома мовами. Така двомовна жвава атмосфера спонукала учасників удосконалювати свої знання й навички не лише під час занять, а й поза ними – у повсякденному спілкуванні.

Для того, щоб трохи полегшити комунікацію між учасниками на всіх проектах MEET UP!, ми протягом двох тижнів розробляли цікавий роздатковий матеріал українською і німецькою мовами з корисною інформацією, загадками, іграми, який також стане в пригоді нашим наступникам. Сподіваємося, що завдяки цим маленьким помічникам учасники наступних зустрічей MEET UP! зможуть швидше подолати початковий мовний бар'єр, і спілкування проходитиме легко й цікаво.

Стів Науманн, керівник проекту

Ein Text, der im Rahmen der Begegnung entstanden ist:

Текст, який був написаний під час зустрічі:

Пейсаж
Ist beackert, ist bepflanz.
Росте, квітиться
- wächst wuchernd!
Хоче пити, хоче грітися
- lass scheinen, lass regnen!

Eine Brücke zwischen Spree und Dnepr schlagen MEET UP! Event

Regelmäßig organisieren wir Vernetzungstreffen in der Ukraine und in Deutschland. Wir bieten spannende Programme zum Kennenlernen und Netzwerken an, Orte, um neue Ideen und Formate zu entwickeln. Wir laden ins Labor ein, zu Kreativwerkstätten und Workshops, die von qualifizierten Fachkräften aus der Ukraine und Deutschland gestaltet werden.

Diskutieren, gemeinsam Pläne schmieden oder feiern – wir halten die Idee eines geeinten Europas hoch und wollen im Geiste der Völkerverständigung eine Brücke zwischen Spree und Dnepr schlagen.

„Der junge Russe mit dem Kinnbärtchen und den blauen Augen strahlt, als die Chorleiterin die Liedertexte verteilt und ihm Mut zuspricht. Die Gruppe von Anna Wischnewska stammt größtenteils aus der Ukraine. Einige Deutsche sind auch dabei. Den weitesten Weg aber hat Wasili Moloschag auf sich genommen: Der 25-jährige Ingenieur ist 6 000 Kilometer weit geflogen, vom sibirischen Krasnojarsk in die deutsche Hauptstadt.

„Glaubt man den Medien, hat die Feindseligkeit zwischen unseren Völkern in den letzten Jahren immer mehr zugenommen. Es gibt so viele Stereotype“, beklagt sich Wasili. „Da wollte ich einfach die Wahrheit wissen.“ Mit diesem Ziel vor Augen hat er sich zuvor schon einmal zu einem Musikfestival in die ukrainischen Karpaten gewagt. An den Workshops in Berlin teilzunehmen, war für ihn dennoch keine leichte Entscheidung: „Ich habe mich neu öffnen müssen.“ In den sonnigen Septembertagen an der Spree ist die Skepsis den Nachbarn gegenüber allerdings schnell verflogen: „Ich habe Dutzende neue Freunde gefunden. Wir sind uns einig, dass wir uns austauschen müssen und die Vorurteile, die wir mit uns herumtragen, abbauen müssen.“

Zu seinen neuen Freunden gehört Jewgen Skrypnik. Der 20-Jährige hat in Slowjansk, welches damals noch über 100 000 Einwohner zählte, die Anfänge des russisch-ukrainischen Krieges miterlebt. 2014 war die Stadt, wie Jewgen sagt, von prorussischen Separatisten okkupiert. Er hatte gerade die letzte Klasse hinter sich: „Du hast keine Ahnung, was um dich herum passiert. Du bist pleite, ohne Beruf, von den Eltern abhängig.“ Mittlerweile hat der smarte junge Mann, inspiriert von Bill Gates, sein Studium abgebrochen – und probiert sich als Kulturmanager.

Auch Jewgen kam zum MEET UP!-Treffen, um seine Vorurteile loszuwerden. „Die Leute hier hören zu. Sie wollen verstehen. Sie reden offen und frei von Angst.“ Das erinnert ihn an die Worte seines Lieblingsdichters Jurij Isdryk: „Wenn uns die Welt den Rücken kehrt/ Und wieder Wände und Entfernung wachsen/ Sprich mit mir...“

Pressegruppe unter Leitung von Renate Nimitz-Köster und Aurika Haba auf Event 2017 in der Alten Börse Marzahn

Перекинемо міст між Шпрее та Дніпром MEET UP! Івент

Ми регулярно влаштовуємо мережеві зустрічі в Україні та Німеччині. Пропонуємо захоплюючі програми знайомств та налагодження зв'язків, місця, де можна надихатися новими ідеями та форматами. Запрошуємо всіх до наших лабораторій, креативних майстерень та воркшопів, які організують висококваліфіковані фахівці з України та Німеччини.

Дискутуємо, розробляємо спільні плани, святкуємо – ми високо цінуємо ідею об'єднаної Європи і хочемо прокласти міст взаєморозуміння між Шпрее та Дніпром.

«Молодий блакитноокий росіянин з борідкою аж засяяв, коли керівниця хору, роздаючи тексти пісень, підбадьорила його. Група Анни Вішневської складається переважно з українців, але є в ній і кілька німців. Утім, найдовшу мандрівку до Берліна здійснив 25-річний інженер Василь Молошаг: він пролетів 6 000 км із сибірського міста Красноярськ».

«Якщо вірити вітчизняним ЗМІ, то за останні кілька років ворожнеча між нашими народами значно посилилася. Існує сила-силенна стереотипів та упереджень – скаржиться Василь, – але я просто захотів з'ясувати правду». З такою ж метою він раніше відвідав музичний фестиваль, що проводився в українських Карпатах. Брати участь у воркшопах у Берліні для нього виявилось нелегкою справою: «Я мусив відкрити себе по-новому». Утім, сонячними вересневими днями на річці Шпрее скепсис до сусідів швидко зник: «Я знайшов десятки нових друзів, і ми всі сходимося на думці, що треба й надалі проводити подібні обміни, для того щоб розвіяти упередження, які так глибоко в нас засіли».

Одним з його нових друзів став Євген Скрипник. 20-річний юнак зі Слов'янська, міста, яке колись налічувало понад 100 000 мешканців, пережив початок російсько-української війни. У 2014 році, як каже Євген, місто було окуповано проросійськими сепаратистами. Він тоді якраз закінчив останній клас у школі: «Ти просто не можеш уявити, що коїться навколо тебе. Немає грошей, немає роботи, ти повністю залежиш від батьків». Згодом кмітливий юнак, надихнувшись вчинком Білла Гейтса, покинув навчання і подався у менеджери культури.

Євген також приїхав на зустріч MEET UP!, щоб позбутися своїх упереджень: «Тут люди слухають. Вони хочуть зрозуміти. Вони говорять відкрито і без страху». Це нагадало хлопцеві слова його улюбленого поета Юрія Іздрика: «Коли повертається світ спиною і знов поміж нами відстань і стіни, говори зі мною...»

Прес-група під керівництвом Ренати Німціц-Кьостер та Ауріки Хаба на Івенті 2017 у старій біржі в Марцані

Deutsch-ukrainisches Project Pitching

Das **MEET UP!** Project Pitching richtet sich an deutsche und ukrainische Akteure und Akteurinnen der Zivilgesellschaft, die zusammen mit einem Partner aus der Ukraine bzw. Deutschland ihre Projektidee verwirklichen wollen.

Zeitnah erhalten die deutsch-ukrainischen Tandems die Gelegenheit, ihre Projektideen einer Expertenjury vorzustellen. Die Ausgewählten werden mit einer Förderung im Rahmen des **MEET UP!**-Programms belohnt und erhalten somit die Gelegenheit, einer Idee Gestalt zu verleihen.

Das Project Pitching ermöglicht es, neue Partnerschaften zu initiieren. Innovative Einfälle und Formate lassen sich ausprobieren.

Der Austausch zwischen der Ukraine und Deutschland wird belebt.

Німецько-український пітчінг проєктів

MEET UP! Пітчінг проєктів орієнтований на активних людей з Німеччини та України, які в тандемі з партнером чи партнеркою з України або Німеччини прагнуть утілити в життя власні проєкти.

Німецько-українські тандеми зможуть представити проєкти експертному журі. Переможці отримають фінансування в межах програми **MEET UP!** для реалізації власних ідей.

Пітчінг проєктів дає можливість знайти нових партнерів для подальшої співпраці. Окрім того, це чудовий майданчик для випробування інноваційних ідей та форматів.

Завдяки цьому культурний обмін між українцями та німцями відбувається ще жвавіше й активніше.

Im Rahmen des Förderprogramms werden regelmäßig Reisestipendien vergeben. Sie ermöglichen Interessierten eine Reise in das Partnerland und dienen dem Aufbau neuer Kontakte und der Entwicklung neuer Ideen im deutsch-ukrainischen Jugendaustausch. Unsere Stipendien richten sich vor allem an deutsche und ukrainische Akteure der Zivilgesellschaft, die im Rahmen des Förderprogramms „MEET UP! Deutsch-ukrainische Jugendbegegnungen“ ein Projekt planen.

У межах програми підтримки MEET UP! регулярно виділяються стипендії українським та німецьким активістам для відвідання Німеччини або України відповідно. Таким чином, молоді люди мають змогу познайомитися з культурою іншої країни, завести нові знайомства та отримати натхнення для свіжих ідей. Наші стипендії орієнтовані насамперед на активних діячів німецького та українського громадянського суспільства, які в межах програми MEET UP! Німецько-українські зустрічі молоді» розробляють власні проекти для розбудови громадянського суспільства.

MEET UP! Reisestipendium

Das Reisestipendium, das mir im letzten Jahr zugesprochen wurde, ermöglichte mir den Besuch des Reeperbahn Festivals – für mich selbst eine tolle Gelegenheit, mich beruflich weiterzubilden, für die junge Musik der Ukraine eine hoffnungsvolle Plattform. Schließlich besuchten mehr als 4000 Musikexperten aus 42 Ländern und mehr als 40000 Musikfans dieses gigantische Event, das innerhalb Europas ohne Zweifel zu den größten Kontaktbörsen für Musiker und Veranstalter gehört. Eine gründliche Vorbereitung erwies sich als überaus wichtig. Andernfalls hätte ich mich im Strudel von Möglichkeiten, Terminen und Talenten nicht zurechtfinden können. So aber habe ich Musikexperten kennengelernt, ihnen von der Ukraine erzählt, über unser eigenes Festival und die junge ukrainische Musikszene informiert. Für einen einzigen Tag waren acht Treffen angesetzt. Ich habe mich dann zwar wie eine ausgepresste Zitrone gefühlt, aber am Ende hat es sich doch gelohnt: Ich konnte einen Einblick in die Arbeitsweise meiner deutschen Kollegen gewinnen. Zudem gelang es mir, einige nützliche Kontakte zu knüpfen. Inspiriert von meinem Messebesuch habe ich im Februar 2018 selbst eine Konferenz in Kiew organisiert, an meiner Seite einige jener Experten, die ich im Jahr zuvor in Hamburg kennengelernt hatte. Dieses Event wurde von mehr als 200 Musikern und Managern besucht – ein deutlicher Beleg dafür, dass es bei uns einen Bedarf an solcherart Veranstaltungen gibt. Meine Mühen trugen noch weitere Früchte: Vom Außenministerium der Ukraine, zu dessen Aufgaben es gehört, die ukrainische Kultur im Ausland zu repräsentieren, wurde ich mehrfach zu Treffen eingeladen. Angesichts solcher Erfolge fühle ich mich ermutigt, vielleicht sogar die Reise einer Delegation ukrainischer Musikexperten zum nächsten Reeperbahnfestival zu organisieren.

*Alena Dmuchowska
Programmdirektorin des Festivals „RespublikaFEST“*

MEET UP! Стипендія для поїздки

Завдяки стипендії MEET UP!, яку я отримала минулого року, мені вдалося відвідати музичний фестиваль «Репербан» у Гамбурзі. Для мене поїздка стала неймовірним професійним досвідом, а для молодих українських музикантів фестиваль може бути багатообіцяючою платформою для подальшого розвитку. Адже понад 4 000 музичних експертів із 42 країн світу та більше 40 000 музичних фанів відвідують цей грандіозний захід, який, безсумнівно, є одним з найбільших у Європі концертних майданчиків для музикантів та організаторів. Саме тому ґрунтовна підготовка до такого масштабного фестивалю була надзвичайно важливою, інакше я просто загубилася б у цьому вирі можливостей, зустрічей і талантів. На фестивалі я познайомилася з багатьма музичними експертами й розповіла їм про Україну, про наш власний музичний фестиваль та про молоду українську музику. В один день в мене було заплановано аж вісім зустрічей, після яких я почувалася ніби вичавлений лимон, але воно того дійсно вартувало: я багато дізналася про те, як у цій сфері працюють мої німецькі колеги, до того ж мені вдалося зав'язати корисні контакти.

Під враженнями від поїздки на фестиваль «Репербан» я організувала конференцію в Києві в лютому 2018 року, на яку завітали деякі експерти, з якими я познайомилася в Гамбурзі. Цей захід відвідало понад 200 музикантів та музичних менеджерів – а це свідчить про неабиякий попит на подібні заходи. Я бачу, що мої старання справді приносять плоди. Мене неодноразово запрошували на зустрічі до Міністерства закордонних справ України, завдання якого представляти та популяризувати українську культуру за кордоном. Ці успіхи ще більше надихають мене й додають сил. Можливо, на наступний фестиваль «Репербан» мені вдасться організувати вже повноцінну делегацію музичних експертів з України.

*Альона Дмуховська,
програмна директорка фестивалю «RespublikaFEST»*

Lust bekommen, selbst mal ein **MEET UP!**-Projekt auf die Beine zu stellen? Ein Rezept für eine gelungene Jugendbegegnung finden Sie hier. In unserem deutsch-ukrainischen Kochbuch „Großmutter's Rezepte für eine offenere Welt“ erfahren Sie, was Sie für einen guten Borschtsch brauchen, was hinter ‚Kartoffelkeilchen mit Spirkel‘ steckt und wie Ihre Elfenstaubkuchen mit Einhornstreu-seln garantiert gelingen.

Бажаєте організувати власну німецько-українську зустріч молоді? У такому випадку всю необхідну інформацію для цього ви можете знайти тут. У нашій німецько-українській кулінарній книзі «Бабусині рецепти для більш відкритого світу» ви дізнаєтеся, які інгредієнти знадобляться, щоб приготувати справжній український борщ, що воно таке оті картопляні клиночки зі шкварками та як зробити найсмачніший піріг з пилку ельфів та присипкою з єдинорогів.

Was sagen MEET UP! Teilnehmende?

Fabian (DE): „Ich weiß nicht, wer ich vorher war, jedoch werde ich als ein anderer Mensch aus der Ukraine heimkehren. Ein Land, das eigentlich nur 1.300 km von uns entfernt liegt und doch so ganz anders ist, und wahnsinnig schön, hat mein Herz eingenommen und mir gezeigt, wie weit der Horizont ist.“

Ira (UA): Es gab fast keine Suppe in Deutschland, dafür aber ständig Kuchen. Und es gab furchtbaren Eistee zum Mitnehmen.

Nastja (UA): In Deutschland denken die Menschen zuerst an die Karriere und dann an die Familie. In der Ukraine kann man mit 18 Jahren heiraten – das ist in Deutschland nicht so.

Daniel (DE): Das Brot hier ist viel süßer. Alle achten sehr auf ihr Äußeres, und es wird gerne und viel geheiratet.

Laura (DE): Auch wenn man einem Ukrainer sagt, dass man kein Ukrainisch spricht – also gar keins, wirklich gaaaaaar nicht – spricht er freundlich und begeistert weiter auf einen ein.

Knut (DE): Die alten Busse, die hier durch die Stadt fahren, sind irre – der Hammer.

Що кажуть учасники та учасниці MEET UP?

Фабіан (DE): «Я не знаю, ким я був до того, але з України я повернувся зовсім іншою людиною. Країна, яка знаходиться на відстані лише 1 300 км від нас, але настільки інакша і така неймовірно красива, просто полонила моє серце і показала, що не варто боятися заглядати за горизонт».

Іра (UA): «У Німеччині майже не було супів, а постійно одні пироги. А з собою можна було замовити лише жаклиний холодний чай».

Настя (UA): «У Німеччині молодь спочатку думає про кар'єру, а вже потім про сім'ю. В Україні ж багато хто одружується у 18 років, чого в Німеччині майже неможливо уявити».

Даніель (DE): «Хліб тут набагато солодший. Усі стежать за своєю зовнішністю і дуже люблять одружуватися».

Лаура (DE): «Навіть якщо сказати українцю, що ти не розмовляєш українською – жодного слова, узагалі повний нуль, – він все одно буде говорити до тебе приязно і захоплено щось розповідати».

Кнут (DE): «Старі автобуси, що їздять містом, просто якась божевілья – аж мову від них відбирає».

Leon (DE): Die Taxifahrer sind beleidigt, wenn man versucht, sich anzuschlappen.

Sarah (DE): Es gibt hier witzige Straßenschilder. (Man muss hupen, damit das Tor aufgemacht wird.)

Paul (DE): Mich beeindruckt immer wieder, wie Mangel durch Einfallsreichtum kompensiert wird und ganz alltägliche Gegenstände auf kreative Weise umfunktionierte werden: Blumen wachsen aus Plastikflaschen oder bunt bemalten Autoreifen.

Kilian (DE): Trolleybus, viele alte Menschen quetschen sich hinein und ich habe Angst, jemanden zu verletzen.

Sebastian (DE): Junge Menschen singen und tanzen ausgelassen auf der Straße, lachen, haben Spaß. Das passt so gar nicht zu dem Bild, das die deutschen Medien zeigen.

Natascha (UA): An Berlin hat mich fasziniert, wie bunt diese Stadt ist. Die Menschen kommen aus aller Welt und leben friedlich zusammen. Ich habe mich unglaublich frei gefühlt.

Olga (UA): Mich bewegt, dass ältere Menschen in Deutschland Teil der Gesellschaft sind, dass sie aktiv am Leben teilnehmen, Sport treiben, reisen, neugierig bleiben.

Saschko (UA): Mir gefällt die Erinnerungskultur in Deutschland. Ich wünsche mir solch einen Umgang mit der Vergangenheit auch für die Ukraine.

Леон (DE): «Водії таксі ображаються, коли ти намагаєшся застігнути пасок безпеки в їхньому авто».

Сара (DE): «Тут є кумедні дорожні знаки». (Треба посигналізувати, щоб відчинилися ворота). – Фото

Пауль (DE): «Мене захоплює, наскільки креативно українці підходять до повсякденних речей: квіти можуть рости в пластикових пляшках або в яскраво розмальованих автомобільних шинах».

Кіліан (DE): «Тролейбус, багатько старих людей тиснеться всередину, і я боюся, що можу когось придавити».

Себастьян (DE): «Молодь весело й нестримно співає і танцює просто на вулиці, сміється, веселиться. Це настільки не схоже на те, що показують німецькі ЗМІ».

Наталія (UA): «Берлін мене вразив своєю різноманітністю, адже туди з'їжджаються люди з усього світу і мирно співіснують один з одним. Там мене переповнювало неймовірне відчуття свободи».

Ольга (UA): «Я вражена тим, що літні люди в Німеччині є невід'ємною частиною суспільства. Вони активні, постійно займаються спортом, подорожують і залишаються відкритими до нових вражень».

Сашко (UA): «Мені подобається культура пам'яті в Німеччині. Я був би дуже радий, якби в Україні було б таке ж ставлення до історії, як у Німеччині».

Die Stiftung „Erinnerung, Verantwortung und Zukunft“

In Erinnerung an die Opfer nationalsozialistischen Unrechts setzt sich die Stiftung „Erinnerung, Verantwortung und Zukunft“ (EVZ) für die Stärkung der Menschenrechte und für Völkerverständigung ein. Sie engagiert sich weiterhin für die Überlebenden. Die Stiftung EVZ ist damit Ausdruck der fortbestehenden politischen und moralischen Verantwortung von Staat, Wirtschaft und Gesellschaft für das nationalsozialistische Unrecht.

Die Stiftung EVZ fördert internationale Projekte in den Bereichen:

- Auseinandersetzung mit der Geschichte
- Handeln für Menschenrechte
- Engagement für Opfer des Nationalsozialismus.
-

Die Stiftung EVZ wurde im Jahr 2000 gegründet, um vor allem Zahlungen an ehemalige Zwangsarbeiter zu leisten. Die Auszahlungsprogramme wurden im Jahr 2007 abgeschlossen. Das Gründungskapital in Höhe von 5,2 Mrd. Euro wurde vom deutschen Staat und von der deutschen Wirtschaft aufgebracht. Davon wurden 358 Mio. Euro als Stiftungskapital für die Fördertätigkeit reserviert. Aus den Erträgen finanziert die Stiftung EVZ ihre dauerhaften Aktivitäten.

Фонд «Пам'ять, відповідальність і майбутнє»

У пам'ять про жертв нацистського режиму Фонд «Пам'ять, відповідальність і майбутнє» (EVZ) виступає за дотримання прав людини та розвиток порозуміння між народами. Фонд і надалі надає підтримку тим, хто вижив у Другій світовій війні. Таким чином він виявляє тривалу політичну та моральну відповідальність держави, економіки та суспільства за націонал-соціалістське свавілля.

Фонд «Пам'ять, відповідальність і майбутнє» підтримує міжнародні проекти в таких сферах:

- Критичний розгляд історії
- Виступ за права людини
- Заходи на благо жертв націонал-соціалізму.

Фонд «Пам'ять, відповідальність і майбутнє» було засновано в 2000 році насамперед з метою здійснення компенсацій колишнім підневільним робітникам. Програма виплат була завершена в 2007 році. Початковий статутний капітал Фонду розміром 5,2 млрд євро було надано Німечкою державою та німецькою економікою. Як установчий капітал для підтримки проектів було зарезервовано 358 млн євро. Свою довготривалу діяльність Фонд EVZ фінансує з прибутків.

Alle Fotos stammen aus dem MEET UP! Projekten oder sind für MEET UP! erstellt worden.

Kontakt / Контакти

Stiftung «Erinnerung, Verantwortung und Zukunft» (EVZ)
MEET UP! Deutsch-ukrainische Jugendbegegnungen
Friedrichstraße 200,
D – 10117 Berlin

www.stiftung-evz.de/meetup

Programmleitung / Керівництво програми

Evelyn Scheer / Евелін Шерп
Tel. + 49 (0) 30 25 92 97 – 65
E-Mail: scheer@stiftung-evz.de

